

Свѣтъ да ти се забие, ако гледаш. Аз ще ги
каже кога да отворимъ очи. Цурк!

Цовко замучит. Мучи, а все надръква през
свити клепки. Искамъ да види какъ се сгуза.

— Не гледай! — викне Цуркелътъ. Той си знае, че
Цовко е неослушанъ.

— Какъ познае Цуркелътъ! — се уплаши Цовко. И како
склони очи, стисна се яко въ перушинага на Цуркелътъ.

Цовко разбра, че Цуркелътъ добре казва. Зауежъ
Крето се въземате на горе на върхит му съне
полеа, а при спускането ндоа се свиве подъ Крето
мечата на върхит му. И му се забива свѣтъ

Дело е въхъ..... Цовко си сзисноа клепачи
му се ситруваше, че плува, плува....

— Сега отвори очи! Каблито вае, — се ободи
Цуркелътъ.

Цовко си отдохна. Мадно отвори очи.

Виждаше се земя. Хубава лесиста земя.
Криво, подинки, голъци. И пръчки, пръчки,
Крето на горнит земя не е видоа.....